

Udskrift af dombogen

DOM
afsagt den 3. august 2010

i sag nr. BS 10-467/2009:

E.ON Varme Danmark ApS
Nørrelundvej 10
2730 Herlev
mod
Karsten Jørgensen
Erantisvej 9, Slagslunde
3660 Stenløse

og sag nr. BS 2-763/2009:

E.ON Varme Danmark ApS
Nørrelundvej 10
2730 Herlev
mod
Helle Toft Jensen
Højstedgårdsvej 2, Slagslunde
3660 Stenløse

Sagens baggrund og parternes påstande

Disse sager drejer sig om, hvilken pris for levering af fjernvarme, som sagsøger, E.ON Varme Danmark ApS, er berettiget til at opkræve fra de sagsøgte, Karsten Jørgensen og Helle Toft.

Sagen BS 10-467/2009 er anlagt af sagsøger mod Karsten Jørgensen den 4. marts 2009, og i sagsøgers processkrift I af 2. september 2009 har sagsøger krævet yderligere betaling. I forhold til Karsten Jørgensen påstår sagsøger således betaling af 17.523,58 kr. med procesrente fra sagens anlæg og betaling yderligere af 6.604,78 kr. med procesrente fra den 7. juli 2009.

Sagen sagen BS 10-763/2009 er anlagt af sagsøger mod Helle Toft Jensen den 7. april 2009, og i processkrift I af 2. september 2009 har sagsøger krævet yderligere betaling. I forhold til Helle Toft Jensen påstår sagsøger således betaling af 8.950,02 kr. med procesrente fra sagens anlæg og betaling yderligere af 5.785,63 kr. med procesrente fra den 7. juli 2009.

De sagsøgtes påstande er frifindelse, subsidiært mod betaling af et mindre beløb efter rettens skøn.

Sagerne er under forberedelsen blevet udtaget af "småsagsprocessen" og har været behandlet sammen.

Sagerne blev hovedforhandlet den 8. juni og den 15. juni 2010.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Der er under behandlingen af sagerne afgivet forklaringer af Henrik Rasmussen, Helle Toft Jensen, Karsten Jørgensen, Preben Dissing, Erik Andersen og Erling Frahm.

Henrik Rasmussen har forklaret, at han er direktør i E.ON Varme Danmark ApS. Det er et forsyningsselskab, som forsyner slutbrugerne, og er ejer af forsyningsnettet. Han har været direktør siden ultimo 2009, og var tidligere medlem af bestyrelsen. Varmeforsyningen stammer fra E.ON Produktion A/S, og det er primært naturgasbaseret anlæg, de ejer. Slagslunde er også naturgasfyret. Slagslunde serviceres af E.ON Danmark med personale, som han blandt andet har ledelsen af. Der er koncerninterne aftaler omkring samarbejdet og prissætningen. Adskillelsen mellem produktion og distribution er alene forårsaget af lovgivningskrav. Prisfastsættelsen er reguleret af varmemforsyningsloven. De enkelte værker har adskilt økonomi, som skal hvile i sig selv. Der er tale om kostægte tariffer. Det er en tredelt fjernvarmetarif, som skal afspejle dels en abonnementspris som er fast, et kvadratmeterbidrag, og så den forbrugsafhængige del. Tariffen fastsættes på grundlag af årlige budgetter. Budgetterne revideres løbende. Eventuel underdækning eller overdækning, indarbejdes fremover. Hvert værk har sin egen økonomi, som er baseret på "hvile i sig selv"- princippet. Der er omkring 200 af kunderne i Slagslunde, som har det oprindelige kontraktsgrundlag fra 1995 til 1996. Hvis de sagsøgte får medhold, medføre det en stor underdækning af økonomien, som kun vil kunne opkræves hos de omkring 40 øvrige fjernvarmebrugere, som har et andet kontraktsgrundlag. Rotterdam III var et gasindeks, som historisk blev anvendt, men dette anvendes ikke længere, og eksistere efter hans viden ikke længere. Det stammer tilbage fra en monopolsituationen, og repræsenterer ikke længere en markedspris. I Slagslunde indregnes den gaspris, som de selv kontrahere i markedet. Det betyder blandt andet, at der er stordriftsfordel, fordi E.ON er storaktør på markedet. Vidnet har været ansat hos E.ON i snart 2 år. Ifølge varmemforsyningsloven skal man indregne overdækning eller underdækning på årsbasis. Man kan eventuelt efter ansøgning få tilladelse til at udligne over en længere periode. Der eksistere stadig en form for indeks på gaspriserne. Den store prisforskel, der kan være på de enkelte små fjernvarmeværker, skyldes forskellige forhold. Det er blandt andet spørgsmål om, hvorvidt der er tale om spildvarme, overskudsvarme fra et eksisterende anlæg, det er et spørgsmål om kundesammensætningen, store kunder kontra små, det er også et spørgsmål om netudstrækningen, alder, afskrivninger, med videre.

Helle Toft Jensen har forklaret, at hun har boet i Slagslunde i mange år. Hun hørte første gang om projektet, da hun modtog en pjece herom "Fjernvarme i Slagslunde?" Pjecen blev omdelt i byen. Der var flere møder og diskussioner i lokalområdet. Den 6. de-

cember 1994 underskrev hun en foreløbig tilmelding til projektet. Hun syntes, det var mere bekvemt end oliefyr, og hun lagde stor vægt på vilkåret om prisgaranti. Det blev specificeret, at der var tale om en forbrugsafhængig formel, som alene fulgte oliepriserne. Hun lagde meget stor vægt på at NESAs garanterede varmeprisen, når hun skulle binde sig i 20 år, og først kunne udtræde efter de 20 år. De fik oplyst, at garantien gik ud på, at det eneste prisen kunne variere med, var for så vidt angår gasprisens variationer. Hun underskrev den endelige aftale den 1. januar 1996. Hun kan huske, hun hæftede sig for basisprisen på 492 kroner pr. megawatt. Prisen svarede til det, hun betalte for olie til sit oliefyr. I 2005 kom der pludselig prisstigninger for hele Slagslunde området på 1,2 millioner kroner mere, end det der fremgik af de oprindelige almindelige bestemmelser. For sagsøgte alene var det et beløb på ca. 3.900 kroner hun skulle betale mere i 2005. Hun begyndte derfor at klage til myndighederne. For så vidt angår 2005-2007 har hun betalt ca. 10.000 kroner for meget i forhold til, hvad hun oprindeligt aftalte. For så vidt angår 2008-2009, opkrævede E.ON ca. 2,2 millioner kroner mere for hele Slagslundes vedkommende. For hendes personlige vedkommende, var der tale om opkrævning på 22.000 kroner. Hun har for 2008 og 2009 betalt, hvad hun mener var den korrekte betaling, efter den oprindelige kontrakt. I dag vil E.ON have 17.000 kroner årligt, men hun mener kun, at hun skal betale ca. 10.000 kroner årligt. Hun bruger ikke særlig meget varme i sit hus. Hun læste de almindelige betingelser i forbindelse med kontrakt indgåelsen. Hun har aldrig set noget nyt godkendt langtidsbudget, og kan derfor ikke acceptere E.ONs prissætninger. Der var andre på møderne i byen, som spurgte til prisgarantien. Hun begyndte først at tilbageholde penge fra 2008, da E.ONs opkrævninger eskalerede. Hun fik pludselig en opkrævning på 22.000 kroner i stedet for 10.500 kroner.

Karsten Jørgensen har forklaret, at han har boet i Slagslunde igennem mange år. Han blev opmærksom på projektet ca. 1 år før, der begyndte at komme nærmere om dette i lokalområdet. Det var via en lokalavisen. Han kendte til begrebet LKV-centraler, det betyder Lokal Kraft Varmeværk, fordi han som uddannet elektriker, har arbejdet på andre LKV-projekter. Han så en fordel i en lokal produktion. Han husker at han fik informationsmateriale uddelt. Han læste også om prisgarantien i avisen. Oplysningen dukkede op igen, da han fik det specifikke informationsmateriale. Ved brugermøderne blev der skudt meget kraftigt mod Erling Frahm, som udtalte, at prisgarantien betød, at der kun ville blive reguleret med prisen på naturgas. Med sagsøgte varmebrug så han ingen betænkeligheder ved at tilmelde sig med denne garanti. Han reagerede lidt tidligere end Helle Toft Jensen på prisstigningerne. I 2006 skrev han til E.ON. Allerede i de første breve, tilkendegav han, at han ville holde pengene tilbage, hvis han ikke fik de nødvendige regnskabsmæssige oplysninger, hvad han aldrig gjorde. Han begyndte at tilbageholde betalingerne i 2008/2009, fordi han ellers ville få ødelagt sit eksistensgrundlag. Han mener, at han helt afgjort har fået en garanti for, at prisen alene ville følge gaspriserne. Han har kun en opkrævning, hvorefter E.ON varslede en regning, på helt op til 45-50.000 kroner for hans vedkommende. Han har slukket for fjernvarmen, og har gennem et år på el og brænde, alene brugt 12.000 kroner. Han udtrådte den 30. april 2009. Han husker ikke prisen på de faste afgifter. Han begyndte at tilbageholde betalingen i 2008/2009. Han ved, at der har været noget med et fællesbrev til NESAs, om tidligere prisstigninger. Han accepterede i starten at betale de stigende priser i håb om en dialog. Han har i øvrigt haft de helt samme forudsætninger, som Helle Toft Jensen har forklaret om, at hun havde, idet han klart opfattede, at de fik en prisgaranti af 20 års varighed.

Preben Dissing har forklaret, at han i 1990'erne var teknisk chef i Stenløse Kommune. Han var herudover sagsbehandler på sager om vandforsyning, og varmforsyning. Vidnet var inde over fjernvarmeprojektet i Slagslunde. Kommune fik en henvendelse fra energi og miljøgruppen, som efter kontakt med en borgergruppe i Slagslunde, forespurgte kommunen, om kommunen var interesseret i projektet. Henvendelse betød, at kommunen skulle gennemføre en projektundersøgelse, og borgmesteren anmodet vidnet om at bistå borgerne. Finansieringen blev klart drøftet, da det var et dyrt projekt, hvis de enkelte fjernvarmebrugere selv skulle betale for investeringerne. Det var derfor NESAs blev involveret i relation til investeringerne. Energi og Miljøgruppen stod for de beregninger, som vidnet kender til. Han mener at Energi og Miljøgruppen stadig lever. Vidnet skulle stå som formidler mellem kommunen og initiativtagerne til projektet. Der var allerede på det tidspunkt noget skriveri om barmarksprojekterne i aviserne, og vidnet kan ikke i dag nøjagtig skelne sin konkrete viden om Slagslunde projektet, i forhold til hans generelle viden fra aviserne. Forevist sagens bilag J, et mødereferat muligt fra 1. maj 1995. Er det som vidnet erindrer et, han har udfærdiget. DFDK var et selskab for kraftvarmeværker. Vidnet satte spørgsmålstegn ved visse af Energi og Miljøgruppens beregninger, men disse beregninger blev bakket op af DFDK. Temaet på mødet, som han har skrevet referat fra, var en bekymring i forhold til prisen, og det var meningen, at der skulle beroliges på dette punkt. Der var meget fokus på dette område, fordi der allerede på det tidspunkt, var tale om andre projekter, som var endt med meget forhøjede priser. Der var tale om, at borgerne skulle beroliges i forhold til aftalen. Vidnet genkender referatet som noget fra hans hånd. Der var en bekymring hos en stor del af de øvrige borgere, udover initiativtagerne. Vidnet kunne genkende diskussionen om prisgaranti. Der var generel diskussion i 1990'erne om sikkerhed for prisen for fremtidigt forbrug. Vidnet mener ikke at kommunen ville have gået med til at lave projektet, hvis det ikke havde været et "hvile i sig selv" projekt. Konklusionsbemærkningen relaterer til, at der var et krav, om at der skulle opstilles et alternativ, i forbindelse med forlæggelsen for Energi styrelsen. Vidnet tror, at borgermødet er holdt på et tidspunkt, hvor det ikke helt var klart, hvor mange der var interesseret. Der blev efterfølgende opstillet en skurvogn i nogle uger, hvor energi- og miljøfolk, og personer fra NESAs stod for oplysning til borgerne og beregning af de enkelte borgers økonomiske situation. Det er klart, at jo mere ekstern finansiering, der er på et projekt, jo dyre bliver det i den langvarige drift. Vidnet var efterfølgende involveret i lignende projekter, men det var det første konkrete projekt, vidnet var involveret i. Projektet blev udarbejdet af kommunen og efterfølgende indsendt til Energi styrelsen til godkendelse. Det var en del af procedure, at man skulle gennemgå forskellige alternativer.

Erik Andersen har forklaret, at han midt i 1990'erne var afdelingschef for erhvervsafdelingen i NESAs. Det omfattede en afdeling, der blev kaldt kraftvarmeafdelingen. Kraftvarmeafdelingen omfattede blandt andet små lokale kraftvarmeværker. Det var en stor investering for NESAs. Vidnet var overordnet for Erling Frahm, som var daglig leder af kraftvarmeafdelingen. Prisfastsættelsen blev først beregnet i sektionen, derfor kom den til vidnet, og derefter videre til vidnets chef. Den samlede pris skulle hænge sammen med en projektperiode over 15 år. Han kan genkende formuleringerne omkring garanti pris. Hvis beregningen var baseret på priserne og, hvis de steg eller faldt, så ville prisen på varme stige eller falde. Det var en klar forudsætningen, at prisen kunne holdes i 20

år. De havde lavet flere anlæg, og mente godt, de kunne overskue en prisfastsættelse på denne tidshorizont. Det var den samme forudsætning, der lå til grund for prisberegningen i andre anlæg. NESAs havde i alt 53 anlæg på det tidspunkt og fik flere efterfølgende, og det var en omsætning på ca. en halv milliard årligt. Det var en stor succes for NESAs i de år. De brugte nogenlunde samme prisberegningsmodel i de andre anlæg. Anlægget i Slagslunde, var et "hvile i sig selv" anlæg. Ifølge Energistyrelsen, var det i orden med udsving de enkelte år, hvis det "hvilede i sig selv" over en 15-20 årig periode. De almindelige bestemmelsers § 5, stk. 4, svare til "hvile i sig selv". Han mener, at man kunne budgettere med alle udgifterne, bortset fra gasprisen. Alt andet end gasprisen, kunne prisfastsættes, og det var derfor, at der kunne laves et estimat over 15-20 år. NESAs var tilfreds med forretningsmodellen, det var en god forretning for NESAs. De almindelige bestemmelser § 5, stk. 6, omfatter den situation, at der sker noget uforudsigeligt, for eksempel en lovændring eller lignende. Vidnet var i alt ansat i NESAs i ca. 13 år, med enkelte afbrydelser. Han ophørte i 2003. Han ophørte, inden fjernvarmeværkerne blev solgt til E.ON. Han husker ikke på noget tidspunkt, at det var nødvendigt, at regulere langtidsbudgetterne. Energistyrelsen tolker begrebet "hviler i sig selv" anderledes i dag end dengang. Dengang, de opførte værket, havde "hvile i sig selv" princippet, et længere tidsperspektiv, der efterfølgende er blevet strammet op, således at overdækning og underdækning i dag præcis udregnes på årsbasis, og skal udlignes på årsbasis. Dengang blev det ikke udregnet lige så stringent. Den gamle ordning med udligning over en længere årrække betød i imidlertid mere stabile priser på årsbasis.

Erling Frahm har forklaret, at han i 1990'erne var ansat i NESAs. Han var daglig leder i fjernvarmesektoren, og havde to chefer over sig, herunder Erik Andersen. I forhold til Slagslundeprojektet, var der tale om, at man i forvejen på skolen havde en fjernvarme-central. Efter at varmforsyningsloven var lavet om, skulle man på et anlæg med en kapacitet på mere en 1 megawatt producere både varme og el. Kommunen ønskede midlertidigt ikke at stå for investeringen, og det var derfor, der blev rettet henvendelse til NESAs. Meningen var så, at der skulle laves et større anlæg, som producerede både el og varme. Det var fordi, kommunen ikke selv ønskede, at deltage i dette. Udover produktionen af varme til skolen og el, besluttede man sig til også at producere til parcelhuse. Der var forskellige aftaler i forhold til skolen og i forhold til parcelhusene. NESAs garanterede varmeprisen i 20 år. Vidnet genkender formuleringerne omkring dette. De fleste forbrugere havde ikke nogen installationer. Der skulle også lægges fjernvarmerør ud til samtlige installationer, herunder stikledninger ind og en installation indvendig i husene. Det var NESAs, der skulle betale for det i første omgang. De 2.000 kroner i fast afgift blev fastsat med henblik på forrentning af investeringen i disse faste installationer for at sikre, at NESAs fik dækket dem ind i løbet af perioden. Der var en 20-årig horisont på dette, hvorefter NESAs ville have fået forrentet sin investering. Den konkrete varmeforbrugspris var baseret på prisen på naturgas. Fjernvarmepris var baseret på det dengang gældende Rotterdam III indeks. Prisen var af væsentlig betydning for forbrugerne, da de fleste havde almindelige oliefyrsinstallationer, men nogle af dem stod alligevel foran en udskiftning af denne installation, herunder tankene. NESAs vidste, hvad det ville koste, at finansiere projektet. De regnede med et budget over 20 år. De 7 år vidnet var i NESAs, efter at kontrakten var indgået, var der ikke behov for at regulere tariffen. Vidnet ophørte i 2003/2004. Rotterdam III-indekset eksisterer ikke mere, men der må eksisterer en anden form tarif for naturgas, som DONG bruger i forbindelse med leverancerne til fjern-

varmeværker. På det tidspunkt, hvor de etablerede Slagslundeværket, havde NESA 7-8 års erfaring med langtidsbudgettering, og de havde en endnu længere erfaring, fra den forening de var med i, som omfattede kraftvarmeværkerne i det sjællandske.

Parternes synspunkter

Sagsøger har i det væsentligste procederet sagen i overensstemmelse med følgende anbringender anført i sagsøgers enslydende påstandsdokumenter af 31. maj 2010 og 1. juni 2010:

"Til støtte for den nedlagte påstand gør sagsøger gældende,

Ad den aftalte varmepris

- at sagsøgte er bundet af sin varmeleveringsaftale med sagsøger, og derfor forpligtet til at betale den omkostningsbestemte pris for den leverede varme,
- at intet af det materiale, som sagsøgte har fremlagt, herunder i bilag N I/Y II, N II og bilag M I/X II, kan anses som en del af aftalen mellem sagsøger og sagsøgte, og at materialet heller ikke på nogen anden måde juridisk forpligter sagsøger eller frigør sagsøgte for sine forpligtelser i relation til afgørelsen af det betalings spørgsmål, som denne sag vedrører,
- at det projektforslag, som sagsøgte har fremlagt i bilag N I/Y II under alle omstændigheder forudsætter, at fjernvarmeforsyningen i Slagslunde skal hvile i sig selv, og dermed at der kan opkræves en omkostningsbestemt varmepris.
- at sagsøger derfor ikke er forpligtet af nogen garanti eller anden klausul, som indebærer, at sagsøger skal opkræve en varmepris, som er lavere end den omkostningsbestemte varmepris,

Ad omkostningsbestemte varmepriser

- at sagsøgers varmerpriser løbende har været anmeldt til Energitilsynet, som fører tilsyn med, at de lever op til varmforsyningslovens prisbestemmelser,
- at sagsøgers priser i Slagslunde endvidere har været behandlet af både Energitilsynet og ankeinstansen Energiklagenævnet på foranledning af Slagslunde Fjernvarme-laug, som sagsøgte er medlem af, jf. Energitilsynets afgørelse af 25. oktober 2007 og Energiklagenævnets afgørelse af 3. marts 2008, og at begge instanser fandt, at varmeprisen i Slagslunde opfyldte kravene i varmforsyningsloven,
- at fristen for at indbringe Energiklagenævnets afgørelse for domstolene, jf. varmforsyningslovens § 26, stk. 4, er sprunget, og at sagsøgte derfor ikke kan gøre gældende i en sag mod sagsøger, at den pågældende varmepris strider mod varmforsyningslovens regler,
- at retten derfor må lægge til grund, at den varmepris, som sagsøger opkræver i Slagslunde, herunder hos sagsøgte, udgør en omkostningsbestemt pris i overensstemmelse med varmforsyningslovens regler,

Ad tilpasningen af sagsøgers leveringsbetingelser

- at tilpasningerne af formuleringen af prisbestemmelserne i sagsøgers almindelige leveringsbetingelser for fjernvarmeforsyning i Slagslunde alene indebærer materielle ændringer af principperne for fastsættelse af varmeprisens *faste element*, og at disse ændringer blev gennemført som følge af et pålæg herom fra Energitilsynet,
- at sagsøger derfor har været både forpligtet og berettiget til at foretage de gennemførte ændringer,
- at tilpasningerne i sagsøgers almindelige leveringsbetingelser for fjernvarmeforsyning i Slagslunde *ikke* indebærer materielle ændringer af principperne for fastsættelse af sagsøgers *forbrugsafhængige priser* og derfor ikke har haft betydning for fastsættelsen af de forbrugsafhængige priser, som sagsøgte opkræves for levering af varme,
- at sagsøger under alle omstændigheder efter varmeforsyningsloven og varmeleveringsloven har mulighed for at tilpasse sine leveringsbestemmelser for at sikre, at priserne for den leverede varme er i overensstemmelse med varmeforsyningslovens princip om omkostningsbestemt priser (hvile-i-sig-selv-princippet) og Energitilsynets retningslinjer, og
- at sagsøgers priser i henhold til de gældende leveringsbetingelser stemmer overens med varmeforsyningslovens prisbestemmelser og Energitilsynets retningslinjer, og at sagsøgte derfor under alle omstændigheder er forpligtet til at betale for levering af varme i overensstemmelse med de gældende priser."

De sagsøgte har i det væsentligste procederet sagen i overensstemmelse med følgende anbringender anført i sagsøgte påstandsdokument af 1. juni 2010:

"ANBRINGENDER

- De sagsøgte har i 1995/1996 indgået en aftale med Nesa A/S, hvilken aftale var gensidigt uopsigelig i 20 år.
- De sagsøgte har indgået aftalen som forbrugere, mens Nesa A/S var en professionel part.
- De sagsøgte var i forbindelse med indgåelsen af aftalen forud herfor af Nesa A/S blevet tilsikret, at omkostningerne ved fjernvarmeforsyning ikke ville blive større end ved individuel oliefyring.
- De sagsøgte modtog videre fra Nesa A/S meddelelse om, at Nesa A/S garanterede varmeprisen i 20 år.
- Tilsvarende garanti blev meddelt fra Energi & Miljøgruppen A/S, der under etableringen af fjernvarme i Slagslunde agerede på vegne af og efter opdrag fra Nesa A/S, hvorfor Nesa A/S er bundet af meddelelser fra Energi & Miljøgruppen A/S.
- Denne garanti og tilsikring var en klar forudsætning for de sagsøgte ved indgåelsen af

aftalen med Nesa A/S, og Nesa A/S har været fuldt ud klar over, at dette var en kendelig forudsætning for aftalen, ligesom der i de almindelige bestemmelser, som en del af den indgåede aftale, anvendes formuleringen "prisgaranti".

- Sagsøger som overtagende part er bundet af disse vilkår og forudsætninger.
 - En efterfølgende fragåelse af disse vilkår og forudsætninger ved en ensidig ændring af aftalevilkårene må anses for stridende mod såvel grundlæggende aftaleret som god markedsføringsetik.
 - Sagsøgerne har ved senere ændringer af de almindelige leveringsvilkår ændret vilkårene for beregning af fjernvarmeprisen, således at vilkårene ikke er svarende til de oprindeligt garanterede prisvilkår.
 - Der er videre tale om en ensidig ændring af vilkårene foretaget fra sagsøgers side, uden at det på nogen måde er godtgjort, at der forelå sådanne særlige omstændigheder, som nødvendiggjorde en ensidig ændring.
 - Da det mod de sagsøgte rejste krav svarer til betaling ud over de garanterede vilkår, vil sagsøgte herefter være at frifinde for betalingskravet.
 - Kan oplysningen om prisfastsættelsen som afgivet forud for aftalens indgåelse ikke opfattes som en garanti, har der været tale om vildledende markedsføring.
 - Der er tale om vildledende markedsføring på et så væsentligt punkt, at de sagsøgte vil være at frifinde for betalingskravet, ligesom de sagsøgte må forbeholde sig erstatningskrav samt anbringende om aftalens bortfald.
-
- De bestrides, at "hvile-i-sig-selv"-princippet eller andre retlige forhold skulle kunne begrunde en tilsidesættelse af de oprindelige aftalevilkår og den i forbindelse hermed tilkendegivne garanti.
 - Ligeledes bestrides det, at sagsøger på anden måde har godtgjort, at man lovgivningsmæssigt eller af andre grunde er nødt til at opkræve den aktuelle varmepris hos de sagsøgte."

Retten begrundelse og afgørelse

Det fremgår af materialet i sagen, at der inden indgåelsen af de oprindelige aftaler mellem sagsøger (NESA) og de sagsøgte om de sagsøgtes tilslutning til fjernvarmeforsyningen i Slagslunde, blev gennemført en markedsføringskampagne, der havde en betydelig fokus på pris, og at det herunder flere steder fremgår, at sagsøger (NESA) "garanterede" for varmeprisen i de første 20 år af den gensidigt uopsigelige aftale.

Retten finder det ubetænkeligt at lægge til grund, at sagsøger (NESA) var bekendt med den i markedsføringen anvendte terminologi, og havde accepteret denne, og sagsøger (NESA) havde da også selv i de oprindelige "Almindelige bestemmelser for fjernvarmelevering fra NESA's kraftvarmeværk i Slagslunde" af 7. november 1995 benævnt § 5 "Tariffering/prisgaranti".

Efter indholdet af materialet og forklaringerne herom lægger retten til grund, at spørgsmålet om langtidsprisen for levering af fjernvarme var et meget væsentligt element for de sagsøgte og andre potentielle fjernvarmekunder i Slagslunde, og retten finder ikke grundlag grundlag for at forkaste de sagsøgte forklaring om, at dette indgik som en væsentlig forudsætning for deres tilslutning.

I hvert fald under disse omstændigheder var NESAs og dermed også sagsøger, som har overtaget kontrakterne med de sagsøgte, bundet af de dengang aftalte vilkår for fjernvarmeleverancen, herunder de meget begrænsede muligheder for prisreguleringer ud over den i de almindelige bestemmelser aftalte regulering blandt andet i forhold til "Rotterdam III".

Det fremgår blandt andet af § 5, stk. 1, i de almindelige bestemmelser, at tarifferne til enhver tid skal være i overensstemmelse med gældende lovgivning. Endvidere fremgår det af § 10, at bestemmelserne "er undergivet den til enhver tid gældende lovgivnings bestemmelser og vedtagelser eller pålæg i henhold hertil.", og at "Ændringer i nærværende bestemmelser er kun gyldige efter anmeldelse til Konkurrencerådet (GAS og Varmeprisudvalget) samt meddelelse til forbrugeren herom.

Sagsøger var og er forpligtet til at efterleve Energitilsynets pålæg af 21. januar 2005. Sagsøger var derfor - også med hjemmel i de gældende almindelige bestemmelser - berettiget til med et rimeligt varsel at ændre leveringsbetingelserne vedrørende fastsættelsen af størrelsen af den forbrugsuafhængige del af de sagsøgte betaling (administrationsbidraget), således at disse bestemmelser opfylder lovgivningens krav.

Energitilsynet og Energiklagenævnet har tidligere ved sine afgørelser ikke fundet, at det **efter varmforsyningslovens bestemmelser er urimeligt**, at sagsøger har ændret de almindelige bestemmelser for så vidt angår prisfastsættelsen af den forbrugsafhængige del af fjernvarmeleverancen

Retten lægger imidlertid til grund, at der ikke ved disse afgørelser er taget stilling til de anbringender af markedsføringsretlig og aftaleretlig karakter, som denne sag omhandler, og de trufne afgørelser ses ikke til hinder for en prøvelse heraf.

I overensstemmelse med varmforsyningslovens bestemmelser skal økonomien på hvert enkelt fjernvarmeværk "hvile i sig selv", hvilket skal afspejles i prisfastsættelsen. Efter de foreliggende oplysninger, herunder Erik Andersens forklaring lægger retten til grund, at NESAs fulgte samme princip, men oprindeligt opererede med længere tidsperspektiver, når NESAs kalkulerede sine langtidsbudgetter.

Det forhold, at det efterfølgende har vist sig, at NESAs oprindelige budgetter aktuelt giver underskud for sagsøger, medfører ikke, at sagsøger er berettiget til som sket ensidigt at ændre de almindelige leveringsbestemmelser vedrørende betalingen for den forbrugsuafhængige del af betalingen.

Det forhold, at sagsøger efter varmforsyningslovens regler **kan** opkræve en højere pris for leveringen af fjernvarmen, end der oprindeligt er aftalt mellem sagsøger og de sag-

søgte, medfører heller ikke, at sagsøger er berettiget til som sket ensidigt at ændre de almindelige leveringsbestemmelser vedrørende betalingen for den forbrugsuafhængige del af betalingen.

Således som parternes påstande er formuleret, og idet retten ikke har mulighed for at foretage en korrekt prisfastsættelse, tager retten derfor de sagsøgtes frifindelsespåstand til følge.

Ved fastsættelsen af sagens omkostninger har retten taget hensyn til, at sagerne har været forberedt og hovedforhandlet sammen, omfanget af skriftvekslingen og bilagsmateriale samt hovedforhandlingens varighed.

Thi kendes for ret

Sagsøgte Karsten Jørgensen frifindes.

I sagsomkostninger skal sagsøger, E.ON Varme Danmark ApS, inden 14 dage betale 25.000 kr. til sagsøgte, Karsten Jørgensen..

Sagsøgte Helle Toft Jensen frifindes.

I sagsomkostninger skal sagsøger, E.ON Varme Danmark ApS, inden 14 dage betale 25.000 kr. til sagsøgte, Helle Toft Jensen.

Søren Hafstrøm

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Hillerød, den 3. august 2010.

Christina Bjerregaard, Kontorfuldmægtig